

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

O PRORAČUNU JUGOSLAVIJE IN SLOVENIJE je vaš list že nekaj prinesel, vendar se mi zdi važno za poznanje razmer v Jugoslaviji, da imamo jasno sliko o proračunu. Številke marsikaj razkrijejo, kar sicer komunistični agitatorji doma in tudi v inozemstvu skušajo skrbno prikrivati.

CELOTNI IZDATKI centralne zvezne vlade v Belgradu znašajo 20.606.500.000 dinarjev. To je približno še enkrat toliko kot so znašali izdatki v stari Jugoslaviji. Novi režim živi tedaj precej bolj na široko. Dohodki so preračunani na 17.307.500.000 dinarjev, torej primanjkljaj 3.300.000.000 dinarjev. Ta primanjkljaj bo pokrit z izrednimi dohodki.

SLOVENSKI PRORAČUN znaša 1.263.000.000 izdatkov in 1.439.703.000 dinarjev dohodkov, torej 176.703.000 dinarjev

presežka, ki gre v centralno državno blagajno.

PRVO JE VOJSKA. — Jugoslavija je pod maršalom Titom izrazito militaristična država. Za vojsko so določeni izdatki v višini 10.500.000.000 dinarjev, to se pravi več kot polovica vseh stroškov države je vojska.

KAKOR ZA KRALJA NEK. — DAJ je preskrbljeno tudi za takimenovalni prežidki narodne skupine, ki danes nadomestuje odstavljene kralja. Kralj je odstavljen, stroški pa so ostali skoro v isti višini. Ta nadomestek kralja stane državo 42.905.000 dinarjev. Le kam jih denemo! Tajni fond za komunistično propagando, najbrže.

ZA JEČE JE SEVEDA V KOMUNISTIČNI DRŽAVI dobro preskrbljeno. Postavka za vzdrževanje ječ je v proračunu 97.177.000 dinarjev. Dragi so jugoslovanski jetniki! In še jih

(Dolje na 2. strani)

Adamičev relifni odbor je potrošil \$187,201 za upravo in za publiciteto

Od vsakega nabranega dolarja je šlo celih 43 centov za "upravo"

New York. — New York World Telegram poroča o najbolj zviti propagandi, ki so jo vodile v tej deželi razne relifne organizacije, da ovijajo Tita s slavo in glorio, dasi so na zunanji za slepilo ameriškega naroda nabirale relif za ubogo ljudstvo v Jugoslaviji. Nekatere teh organizacij so znale celo preslepiti nekatere odlične Amerikance, da so posodili svoja imena "relifni akciji," da se je lažje tepežkalo narod. Ti Amerikanci pač niso vedeli, da je ta relifna akcija v resnici propagandna agencija za Tita. Ako povemo, da je ena teh relifnih agencij izdala knjigo, v kateri se od prve do zadnje besede slavi Tita, kot "največje sodobne moči," in če povemo, da je knjigo ali knjižico spisal Howard Fast, eden izmed dopisnikov za komunistični list Daily Worker, potem lahko vsak ve, kaj se skriva pod krinko "relifna organizacija."

Glavna voditeljica te "relifne organizacije" sta Zlatko Baloković in Louis Adamič in slednji pravi o Titu, da je "edini ljudski voditelj v Evropi."

Ta organizacija se imenuje "Ameriški odbor za jugoslovanski relif."

Druga organizacija, ki je brez prikrivanja propagandna agencija za Tita je pa "Združeni odbor ameriških Jugoslovancev," kjer sta tudi glavna voditeljica Baloković in Adamič.

Prva in druga organizacija imata sicer vsaka svoj urad, v resnici pa delujeta skupaj, dajeta navidez prva samo relifno akcijo, druga pa politično propagando. Da je to res dokazuje dejstvo, da "Odbor za jugoslovanski relif" izdaja pamflete za Združeni odbor (in najbrže jih tudi plača z denarjem, ki je bil nabran za relif).

Tretja organizacija, ki dela ogromno propagando za Tita je pa Ameriški slovanski kongres, ki ima absolutno komunistično fronto. Ameriški odbor za jugoslovanski relif je pričel

prošlo leto kampanjo za milijon dolarjev in sicer za zdravniško pomoč. (Če je to tisto, kar zbiranje denarja za otroško bolnišnico, poročilo ne pove, op. ured.) Istočasno je začel odbor zbirati podpise za spomenico, ki bo poslana Titu kot priznanje občudovanja od ameriškega naroda. (Tistemu Titu, katerega bojna letala so oni dan ubila pet ameriških avijatičarjev.)

Adamičev relifni odbor pa ne smemo zamenjati z Združenim jugoslovanskim relifnim skladom v Ameriki, ki ni politična akcija.

Predsednikov vojni relifni kontrolni odbor je dal Adamičevemu odboru pravico za poslovanje. In ta predsednikov odbor je letos na 2. februarja poročal o stanju financ vseh relifnih agencij v Ameriki. To poročilo pravi o Adamičevem odboru za finančno stanje koncem 1945, da je zbral \$435.324. Od te vsote da je porabil za relif \$194.062, za "upravo" in "publiciteto," pa je potrošil (ogromno) vsoto \$187.201 in da ima koncem 1945 na rokah še \$317.886.

Ta (Adamičev) odbor je torej potrošil 43 odstotkov za "promocijo" pri zbiranju, dočim so poročale druge relifne agencije (ne jugoslovanske), da so porabile v tako svrhu komaj od 3 do 8 odstotkov.

Tako poroča časopis New York World, da ne bo zopet kdo zavračal, da si je to izmislila Ameriška Domovina. Adamičev odbor nima sicer od nas niti enega samega rdečega centa, pa smo vendar radovedni, za kakšno "upravo" in "publiciteto" je odbor porabil kar te \$187.201. Saj smo vendar nebrže jih tudi plača z denarjem, ki je bil nabran za relif).

Tretja organizacija, ki dela ogromno propagando za Tita je pa Ameriški slovanski kongres, ki ima absolutno komunistično fronto. Ameriški odbor za jugoslovanski relif je pričel

Zakaj mu ni raje dala kravato

San Francisco. — Mrs. Madeline Döran je prišla k sodniku po razporoko. Povedala je, da je kupila možu za god dirkalnega konja. Od tedaj je pa čisto pozabil nanjo, samo pri konjičku bi bil. In ko ga neke noči ni bilo domov do jutra in je rekla, da je bil vso noč pri bolnem konju (ali je bila mar kobilica), je bilo ženi zadosti.

Vseh 5 mož posadke ameriškega letala je bilo ubitih

Smrt so našli, ko so Jugoslovani napadli njih prevozno letalo

Belgrad. — Ameriška komisija za preiskavo grobov je ugotovila, da je na rokah dovolj dokazov, da je bilo ubitih vseh 5 mož posadke, ko so jugoslovanska bojna letala, na 19. avg. iztrelila ameriško prevozno letalo blizu avstrijske meje severno od Bleda.

Komisija je ugotovila na ostankih trupel 4 leve noge in del pete leve noge, torej dokaz, da je bilo ubitih vseh pet mož posadke letala. Vse to so dobili v skupnem grobu v Koprivniku blizu Bohinja.

Ostanke trupel so prepeljali v Ljubljano, odkoder jih bodo prepeljali v Julijsko Krajino, kjer se nahaja ameriška okupacijska armada in od tam za pokop v Ameriko.

Včeraj je zopet letela ameriška zračna tržljajava od Dunaja do Udine. Vozila je samo pošto in tovor. Pilot je pazil, da se je izognil jugoslovanskega ozemlja, vendar je imela posadka nabite streljnice in strelne luknje odprte za vsak slučaj.

Iz raznih naselbin

Oakland, Cal. — Dne 14. julija je umrl vsled srčne bolezni John Vlah, star 57 let, doma iz Matulja-Opatije, Istria. Prej je živel v Clevelandu, pred par leti pa se je preselil v Oakland, kjer zapuša ženo, v starem kraju pa sina.

Johnston City, Ill. — Dne 30. julija je naglo umrla Alojzija Avbelj, vdova po pokojnem Franku Avblju, stara 64 let. V Ameriko je prišla leta 1906 iz Vač pri Litiji. Zapuša dva sinova—Franka in Westa Frankfortu in Johna doma, tri poročene hčere—Lucy Bartol v St. Rita, Ill., Rose Paul v West Frankfortu in Mary Jerino v Chicagu, kakor tudi dva vnuka in dve vnukinji, v starem kraju pa polbrata in polsestro.

ZA ŠOLSKO MLADEŽ SO LEPE POČITNICE ŽE PRI KRAJU

Še nekaj dni in naši mladi učenjaki bodo morali zopet vzeti knjige v roke. Skoro 3 mesece so delali napotje doma, zdaj bodo pa šole prevzele delno skrb zanje.

V predmestjih Clevelanda bodo pričeli s šolami 3. septembra, v katoliških šolah 4. in v javnih šolah 9. septembra. V katoliških šolah pričakujejo kakih 28.000 otrok, v javnih pa do 102.000 v Clevelandu. V katoliške šole pričakujejo najmanj 1.000 otrok več kot lansko leto, pa tudi v javnih šolah jih bo letos več.

Več kot bilijon dolarjev zahteva Jugoslavija od Italije za odškodnino

PRIHODNJA KONVENCIJA KSKJ BO V MILWAUKEE, WIS.

K našemu zadnjemu poročilu o izidu konvencije KSKJ naj dodamo še to, da je zbornica izbrala za prihodnjo konvencijo lepo mesto Milwaukee, Wisconsin.

Konvencija je tudi izbrala za vodjo atletike pri KSKJ Franka Znidarja iz Clevelanda, dočim je bila imenovana za načelnico mladinskega oddelka Frances Lokar iz Pittsburgha.

Od 9 priporočil, jih je guverner Lausehe dobil osem

Legislatura ni sprejela komisije za študiranje plač drž. uslužbenecem

Columbus, O. — Državna legislatura je končala svoje izredno zasedanje potem, ko je sprejela 8 izmed 9 priporočil guvernerja Lausehe. Poslanska zbornica ni hotela niti vzeti v debato guvernerjevo priporočilo, da se ustvari posebna komisija, ki naj bi študirala plače državnih uslužbenecv ter nato prihodnji legislaturi dala svoja priporočila.

Legislatura je odobrila \$6.000.000, kar naj bo v pomoč lokalnim vladam pri zidavi hiš za vojne veterane. Dalje je odobrila \$50 mesečno za starostno pokojnino; država da \$25, federalna vlada pa \$25. Prej je znašala ta podpora \$40 na mesec. Država bo odslaj plačevala tudi \$50 na mesec za pomoč slepim. S tem je bilo odvzeto breme okrajem.

Republikanci bi bili radi postavili demokratskega guvernerja v kako zadrego z njegovimi priporočili. Toda uvideli so, da bi padla krivda samo njim v naročje, če ne bi sprejeli katero izmed važnih priporočil, zato so guvernerja v vsem ubogali.

Molotovu se je nos pobesil, ker ni sedel v prvi vrsti

Pariz. — Ruski komisar Molotov in ukrajinski delegat Manuilski sta odšla od slavnosti praznovanja druge obletnice osvoboditve Pariza. Ta dva delegata sta imela sedeže v drugi vrsti, dočim so sedeli zastopniki Amerike, Anglije, Kitajske in Francije v prvi vrsti.

Takoj ko je prišel francoski predsednik Bidault in ko je godba zaigrala francosko narodno himno, sta Molotov in Manuilski vstala in odšla s slavnosti. Da sta prišla ruski in ukrajinski delegat v drugo vrsto je pa vzrok ta, ker so jih posedali po abecednem redu in sicer je bila prva ameriška delegacija, potem angleška itd.

Ker je eden teh delegatov ob enem tudi zunanji minister svoje države, je jasno, da se je s takim obnašanjem še bolj pognil že itak napet položaj med vzhodom in zapadom na mirovni konferenci.

Kot vojno odškodnino zahteva Jugoslavija od Italije industrijsko opremo, del brodovja, ostalo pa v zlatu.

Pariz. — Jugoslovanska delegacija je predložila na mirovni konferenci vojno odškodnino od Italije v znesku \$1.300.000.000, kar je trinajstkrat toliko, kot so veliki štirje določili, da plača Italija Rusiji. Odškodnino zahteva v obliki tovarniške opreme, nekaj trgovske mornarice, industrijskih izdelkov v vrednosti \$300.000.000, kar naj Italija plača v dobi 7 let, ostalo pa v zlatu.

Veliki štirje so prej določili smao \$100.000.000 za Sovjetsko Unijo, ki je potom komisarja Molotova zahtevala še \$200.000.000 za Jugoslavijo in Grčijo. O tej novi zahtevi od strani Jugoslavije ni mirovna konferenca še nič razpravljala.

Avstralski delegat Walker je obdolžil velike štiri, da bo njih načrt, po katerem naj bi Rusija dobila vojno odškodnino od bal-kanskih držav ogrožal politično neodvisnost istih, ki bi bile ekonomsko in politično popolnoma odvisne od Rusije.

Ukajinski delegat Manuilski je pa napadel avstralskega delegata Evatta radi njegovega načrta za ustvaritev "sodišča za človečanske pravice." Evatt je predlagal tako sodišče, ki naj bi garantiralo ustavno svobodo narodom, ki bi bili prideljeni pod druge države vsled mirovni pogodbi. Manuilski je to obsojal, češ, da bi bilo to proti čarterju združenih narodov.

Zavrnil ga je avstralski delegat Hodgson, češ, da je Manuilski tako poln predsodkov, da zavrača mnenje drugih delegatov, še predno morejo ti svoje predloge pojasniti.

Avstralski delegat je predlagal, da se ustvari komisija štirih velih za reparacije, komisija treh drugih država pa, ki bi nadzorovale izplačitev teh reparacij. Napadel ga je ruski komisar Molotov, češ, da hoče razbiti načrte velikih štirih za vojno odškodnino in začeti vse od kraja. Kdor bo glasoval za avstralski predlog, je izjavil Molotov, bo prizadel močan udarec evropskega miru. Avstralijska ne zahteva nobenih vojnih odškodnin, hoče pa, da bodo zahteve drugih postene in zmirljive.

Streli na ameriški truck pri Kobaridu

Gorica. — Glavni stan 88. divizije naznanja, da so neznanzi streljali na vojaški truck 3 milje od Kobarida. Nihče ni bil zadet in napadalci so ušli.

POLICIJA JE PROTI PARKIRANJU NA ST. CLAIR AVE.

Clevelandska policija bo zahtevala od mestne zbornice, da prepove parkiranje avtov od 7 zjutraj do 6 zvečer na sledečih cestah na vzhodni strani mesta:

Na 140. cesti od St. Clair Ave. do Lake Shore Blvd., na 152. cesti od St. Clair Ave. do Waterloo Rd., na Waterloo Rd. do 156. ceste, in na 156. cesti od Waterloo Rd. do Lake Shore Blvd.

Te ceste so preozke, da bi se mogel promet naglo vršiti, ako so tam parkirani avti čez dan, pravi policija.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Maša za vojaka — V četrtek 29. avg. ob 10 bo darovana v cerkvi sv. Vida spominska maša za pokojnega vojaka Sgt. Frank Reparja. Bil je štet med pogrešanimi eno leto, zadnji mesec so ga pa vojaške oblasti poglasele za mrtvega.

Kuharico iščejo — Sprejme se kuharica, ki bi kuhala za 10 redovnic; zaposlitev je samo za delni čas vsak dan. Istotam dobi delo tudi oskrbnik, ki bi snail šolo. Za oboje teh služb naj se pokliče GLENNVILLE 0893.

Po pisma naj pride — Mary Lukanc (naslov neznan) ima dvoje pisem pri John Lukancu na 698 E. 159. St. Pišeta ji Pelik Helena in Terezija iz Ljubljane.

Strica išče — Pezdor Apolonija prosi svoje, ga strica Pezdor Andreja, doma iz Brezovice pri Ljubljani, naj ji piše. Njen naslov je: Pezdor Apolonija, Spittal a. d. Drauf, Baraka 18a, Austria. — Jožef Kozjek bi pa rad zvedel za naslov svojega strica Jarc Jakoba, doma iz Dvora pri Polhovem gradu. Bival je na Chisholmu, Minn. Nečakov naslov je: Kozjek Jožef, P. P. K., Spittal a. d. Dau, Austria.

Obisk iz Minnesote — Iz Ely, Minn. sta prišla na obisk Aleš Košir in njegova žena Louise. Tukaj sta obiskala mnogo sorodnikov. Zlasti pa je bilo veselo snidenje z njegovim bratom Karlom, s katerim se nista videla že 42 let. Doma sta iz Globeli pri Sodražici. Dalje sta obiskala tudi sledeče družine: Mrs. Mary Zupancič na Homer Ave., Sam Papeš na Keewane Ave., Mrs. Eva Verderber na 169. cesti, Mrs. Ella Ledenican na Hayden ter Mrs. Tusek na E. 61. St. Podala se bosta tudi v Midvale, O., da obiščeta njeno sestro Mrs. Mary Bolon, s katero sta doma iz Malih Lipljenj pri Skoju pri Turjaku. Tudi ti dve se nista videli že 33 let. Torej je bilo dosti veselja po mnogih letih.

V bolnišnici — V Cleveland Clinic bolnišnici se nahaja Mrs. Frances Lupan-Senior iz Bessmer, Pa.

Obisk iz Minnesote — Iz Eveletha, Minn. je bila zadnji teden na obisku v Clevelandu Mrs. Petrich z dvema sinovoma in sinaho. Stanovali so na domu hčere Mrs. Frances Debelak, 16011 Saranac Rd. Obiskovali so tudi sina Edwarda v Euclidu in prijatelje. Zadnji petek so se vrnil domov.

Seja nocoj — Nocoj ob 8 bo seja kluba Ljubljana. Vršila se bo v SDD na Recher Ave. Članstvo naj se udeleži v velikem številu.

Debela veja je padla med piknikarje — V nedeljo je več oseb piknikovalo v Akron Metropolitan parku pod velikim hrastom. Naenkrat se je odlomila debela veja in padla med piknikarje. Ubila je Clyde Shepparda iz McCracken Rd. Garfield Heights, O., močno pa poškodovala njevati čez Rokavski preliv. V vodi je šel na francoskem obrežju ter skušal doseči Anglijo pri Doveru. V vodi je bil že 15 ur in 46 minut, ko je moral opustiti nadaljno plavanje vsled nemirne vode. Samo pol milje mu je še manjkalo do cilja.

Veterani so dobili že en bilijon za brezposelno odškodnino od vlade — Washington. — Vlada poroča, da so dobili vojni veterani do konca julija za brezposelno odškodnino že \$1.063.920.144. Povprečno so dobili veterani vsak teden \$34.000.000 za brezposelno podporo. Po postavi dobi brezposeln veteran po \$20 na teden za dobo 52 tednov.

Veteranska administracija poroča, da bo treba v drugi polovici letošnjega leta preskrbeti najmanj 3.000.000 del za veterane, da se bo brezposelnost med njimi odpravila ali vsaj zmanjšala. Danes je trikrat toliko veteranov brez dela kot pa drugih moških.

Samo pol milje mu je še manjkalo — Dover, Anglija. — Jorge Berroeta je začel v nedeljo plavati čez Rokavski preliv. V vodi je šel na francoskem obrežju ter skušal doseči Anglijo pri Doveru. V vodi je bil že 15 ur in 46 minut, ko je moral opustiti nadaljno plavanje vsled nemirne vode. Samo pol milje mu je še manjkalo do cilja.

Samo pol milje mu je še manjkalo — Dover, Anglija. — Jorge Berroeta je začel v nedeljo plavati čez Rokavski preliv. V vodi je šel na francoskem obrežju ter skušal doseči Anglijo pri Doveru. V vodi je bil že 15 ur in 46 minut, ko je moral opustiti nadaljno plavanje vsled nemirne vode. Samo pol milje mu je še manjkalo do cilja.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Henderson 6628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$9.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.

Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$9.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 8th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 168 Tues., Aug. 27, 1946

Adamič pere zamorca

Tako pravimo, kadar se kdo zastoni trudi, da bi koga "opravi", to se pravi: izrezal iz zagate. Takega nehvaležnega dela se je zdaj lotil Lojze Adamič, ki hoče zagovarjati svojega ljubljena Tita radi uboja ameriških letalcev. Napad jugoslovanskih bojnih letal na neoborožena ameriška prevozna letala obsoja ves svet, še bolj pa naravnost ostuden uboj ameriških letalcev ob tisti priliki.

Pa ko bi Adamič navedel kak tehten vzrok ali če bi svojega Tituša branil s kakimi dokazi, ki bi vsaj nekoliko držali. Pa navaja take izgovore, da se jim mora človek smejati in ki kažejo, kako slabo je Lojze podkovan v svetovnih dejstvih, če morda mar nalašč ne zavija dejstev.

Med drugim trdi Lojze Adamič, da je kriv krize v Jugoslaviji sam Churchill, ki da je znal pridobiti na svojo stran predsednika Roosevelta v zadevah svetovne politike.

Za božjo voljo, g. Adamič, kje ste pa bili zadnjih 5 let, da niti tega ne veste, kar že danes ve skoro vsak otrok in o čemer so se že vrabci naveličali čivkati, namreč, da je bilo ravno obratno res: Churchill je bil, kar se tiče svetovne politike med vojno tisti, ki je moral ubogati Roosevelta. Na konferenci v Teheranu je pristopil Roosevelt popolnoma na Stalinovo stran in Churchill se je moral podati na celi črti. To je zdaj že zgodovinski fakt, g. Adamič, če Vas smemo nekoliko o tem poučiti.

Ali ni bil Churchill tisti, ki je zahteval, da se izvrši zavezniška invazija v Evropo na Balkan in da je bil Stalin tisti, ki je bil dolžno proti temu? Roosevelt je potegnil s Stalinom in Churchill se je moral vdati. Ako bi bilo po Churchillovem, g. Adamič, bi danes ne bilo krize na Balkanu, ker bi tam ne bilo nobenega Tituša.

Mi popolnoma nič ne zagovarjamo Churchilla, ampak ga naravnost dolžimo, da je bil on tisti, ki je zamenjal generala Mihajloviča za Tita in Churchill je bil prvi, ki je izjavil v angleškem parlamentu: "Mi podpiramo v Jugoslaviji komunistični Tita!" V tem ima Adamič prav, če trdi, da je Churchill pregovoril Roosevelta, da je tudi ta predsedal odčetnikov na partizane, to je od Mihajloviča na Tita, torej bi moral g. Adamič dajati v tem oziru vse priznanje Churchillu, saj je vendar predstavil svetu Tita kot največjega heroja in po Churchillovem ukazu je šla londonska propaganda v svet, ki je poveljavala Tita, da je svet mislil, da je res kak človek in pol. Trdili bi celo, da Adamič sam ni poznal Tita, dokler ni slišal o njem iz Londona.

Dalje pravi, da so bile Zed. države od vsega začetka neprijazne sedanjemu režimu v Jugoslaviji. Kaj takega zameriti samo človek, ki je pred pol ure prišel z lune in ki mu razmere na tem svetu niso popolnoma nič znane. Kako more Adamič trditi, da so bile Zed. države vseskozi neprijazne Titovemu režimu, ko so mu vendar dale skoro za pol milijona dolarjev vrednosti raznih potrebščin in ko še danes pošiljajo tje cele ladje raznih stvari.

Največjo bedastočo pa je izrekel Adamič, ko je zatrdil, da je Jugoslavija storila "tisti akt" (to je, da je sklatila dvoje neoboroženih ameriških prevoznih letal in ubila ameriško letalsko posadko), ker da se boji (Jugoslavija) 3. svetovne vojne. Ali je kdo že kdaj slišal tako oslarijo, da bi kdo napadel, ker se boji vojne? Ali je Hitler zato napadel Avstrijo, Češko, Poljsko in druge dežele, ker se je bal vojne? Ali ni ravno obratno res, da kažejo nemške listine, ki so prišle zdaj zaveznikom v roke, da je bil Hitler absolutno prepričan, da Anglija in Amerika ne bosta šli na pomoč Poljski, in da se je samo vsled tega drznil pograbiti svoje sosedje. Listine zatrujejo, da bi ne bil Hitler nikdar začel napadati na levo in desno, če bi vedel, da se bo iz tega izcimila 2. svetovna vojna. Pa gre "slavni" in v vseh svetovnih dogodkih dobro podkovani Lojze Adamič in izjavi, da je Jugoslavija napadla in pobila ameriške letalce, ker se boji 3. svetovne vojne. Ali ne bi bil prav tak akt najboljši vzrok za vojno? Ali niso prav tega čina Zed. države popolnoma upravičene, da udarijo po Jugoslaviji in jo nauče manir? Torej nam ni treba nič drugega kot seštetiti dve in dve in reči, da je Jugoslavija s tem nesramnim činom **HOTELA** izzvati 3. svetovno vojno! Razumemo, da Tito ni tega napravil iz svoje volje, ampak ker je dobil tako povelje od svojega gospodarja iz Moskve. In danes, kakor stoji stvari, ne bo nič čudnega, če bo prišlo do 3. svetovne vojne in začela jo bo Moskva s svojimi lutkami.

In če bo prišlo do kaj takega, kar naj nas sam Bog obvaruj, kaj bo potem napravil Adamič? Kaj bodo napravili tisti, ki so zažigali kadike pred Titovimi slikami po narodnih domovih? Kaj bodo napravili tisti, ki so ploskali komunističnim agitatorjem, ki jih je poslal Tito v Ameriko? In koncem konca: kaj bodo napravili tisti ali tiste, ki so s takim zanosom pripenjali ali pripenjale Titova odklivanja na prsa? Ali bodo tudi takrat na Titovi strani, ali pa bodo stali na strani dežele, kateri so prisegli zvestobo? Kaj boste napravili, dragi tovariši in tovarišice? Zelo bi vam svetovetali, da se kmalu o tem odločite, ker morda ni več dosti časa. Danes ve vsa Amerika, da Tito uprav strupeno sovraži zapadne demokracije in zlasti Zed. države. Ali boste stali na strani sovražnika vaše nove domovine?

BESEDA IZ ODA

Sklad za pohabljenega vojaka je zaključen

Cleveland, O. — V sredo večer se je podal izvrševalni odbor za sklad za pohabljenega vojaka Joseph Brodnicka na njegov dom, 1198 E. 177. St. Dočim je njegova žena Molly vedela, da bo odbor prišel, pa je bilo to veliko iznenađenje za našega junaka. Ravno te dni je obhajal svoj rojstni dan in obletnico poroke, torej ni pričakoval nobenega drugega "presenečenja."

Odbor mu je izročil v imenu vseh darovalcev lepo vsoto \$4,506.81, katero je odbor zbral potom prostovoljnih prispevkov in dohodkov od prireditve v korist sklada. Odbor mu je tudi izročil zlato zapestno uro s primernimi okraski za ta spominski dan. Potem mu je bila tudi izročena knjiga, v kateri so bila vknjižena vsa imena vseh darovalcev za ta sklad.

Joe je bil vidno ganjen ter se je prav iskreno zahvalil odboru ter mu naročil, da naj se v njegovem imenu zahvali vsakemu, ki je imel kaj dela s sklado, kakor tudi vsakemu posamezniku, ki je kaj daroval na en ali drugi način za sklad.

Odborniki so mu povedali, da za junaka, ki je toliko storil za svojo domovino in izgubil svoje ude v boju zanj, je to samo tolažilo našega slovenskega ljudstva svojem junaku.

Pomniti je treba, da se je ves ta sklad zbral skoro izključno pri Slovencih. Dočim so veliki dnevniki v mestu samo obljubili pomoč, je naš slovenski dnevnik Ameriška Domovina prinesla takoj od začetka v februarja teden za tednom poročila o skladu. Zato se odbor na tem mestu najiskrenejše zahvali Ameriški Domovini, ki je dala na razpolago prostor, nam natiskala brezplačno uradne potrebščine ter dala na razpolago urad, kjer so zbirali za ta sklad prispevke.

Da bodo ljudje vedeli, kako se je nakupila primeroma lepa vsota, naj tukaj poročamo kratek račun.

Dobiček pri bingo igri v fari sv. Vida okrog \$600, dobiček od plesa v SND na St. Clair Ave. okrog \$1,000, dar od fare Marije Vnebovzete v Collinwoodu okrog \$600, dobiček plesa v Newburghu okrog \$300. Ostalo so bili pa darovi posameznikov in društev.

Ker je naš junak Jos. Brodnick pred kratkim kupil nov avto, ki je izrecno narejen zanj, da ga lahko vozi, nam je bilo tudi poročano, da je večina tega denarja za avto podarila njegova družina, ki stanuje na 6207 Carl Ave. K nakupu avtomobila je tudi prispevala družina njegove žene, Mr. in Mrs. Frank Radell. Torej če vštejemo vsaj \$1,500 ali več za avto k vsoti \$4,506.81, vidimo, da smo Slovenci res nabrali zanj čez \$6,000.

Zdaj ob zaključku pa še enkrat lepa hvala vsem darovalcem in vsakemu, ki je na en ali drug način kaj pomagal pri zbiranju sklada. Za odbor:

Michael Kolar, predsednik.

Hubbardske novice

Madison, O. — Kar lepo počasi jo rinemo proti koncu tega leta; počasi pa sigurno. Pogrešali bi rekli, da dosti ne bomo. Hvaležni mu bomo pa, ker bomo za eno leto bližje smrti, to je, kar nas je takih, ki smo že dlje časa na tem puklastem svetu in se spodobi da se mladini umaknemo. Se reče, saj goni nas nihanje ne, ampak si moramo kar sami v glavo zabiti, da nova generacija potrebuje prostora.

Kakor povsod je tudi pri nas

taka, da pravimo: fantje iz vojske prihajajo, dekleta jih pa željno pričakujejo. Zinitve so pri nas na dnevnem redu. Zdi se, kot bi bila edina naloga mladine, da se čim prej mogoče poroči, potem bo pa že, kakor pač bo. Jaz pa mislim, da naglica ni nikjer dobra. Ko se fant zaroči ali poroči, je kot izgubljen za ta svet. Temu pa ni odpora, ker tako jo je svet peljal že odkar obstoji in jo bo, dokler se bo še vrtel pod tem božjim soncem.

Menda je naloga te naše mlade generacije, da skrbi za tretjo svetovno vojno, da bo dovolj fantov in deklet, da bo imel Stric Sam dovolj vojakov in strežnic na razpolago. Ti bodo našo preljubo kontro varovali in se šli tepst na tujo zemljo za druge narode, kadar si bodo naši državniki zopet v laسه skočili. Seveda, rekli bodo: za svobodo in demokracijo, kakopak ...

Ze zdaj vidimo, da bo vlada pripravila dovolj vojnega materiala za pobijanje vojakov bo dovolj, torej ni nobenega vprašanja, zakaj bi ne bilo vojne. Še pred nekaj leti ni bilo opaziti na cesti skoro nič otroških vozčkov, danes pa kar mrgoli z njimi.

Naša trgovca v tem našem slavnem mestu, Pauček in Gustinčič, sta moderno preuredila svojo trgovino, kateri se pravi: "Pick and Pay." V prodajalnicah sta postavila otroške vozičke tako, da ko pride odjemalka nakupovat, pa če ima s seboj svojega ljubljenečka, pa ga kar v tisti voziček posadi in prepepljuje po prostoru, da si vsega nakupi. Vidite, to se pravi postrežba! Pa sta tudi tako prijazna in postrežljiva, da vse drvi k njima. Tudi jaz sem si oni dan ogledal vso to preuredbo zunaj in znotraj. Zunaj je lepa bela stena, da se kar vse blešči, znotraj pa vse tako urejeno, da se vam kar samo ponuja. Seveda, pri vratih je treba pa plačati, drugače ne gre. Denar pa pobirajo prav fletne punčke, kakor se to spodobi.

Človek kar pozabi, da denar od sebe, če ga v fletne roke. Mladi Gustinčič si je nabavil zelo lepo hišo, bi rekli najlepšo na Lake St. v Madisonu.

Tako imamo slovenske trgovce in tudi brivca v Madisonu, torej napredujemo na vseh koncih in krajih.

Naš prijazen John Lazuko je šel oni dan v Kanado loviti ribe. Vsako leto gre tje po tem opravku ali zabavi, ker je strasten ribič. Vjel pa, pravi, ni dosti. Da je eno strašno veliko že vlekli proti sebi, trdi, pa da se mu je pred nosom izpustila. Saj veste, vse velike ribe izgube. John je fest fant, pa tudi zelo rad čita Ameriško Domovino, da zve novice iz St. Clairja, kjer je živel pred leti. Posebno ga pa zanimajo Hubbardse novice, kar mu ne zamerim, saj se še meni dopadejo včasih.

V tem času, ko je bil John odsoten po tem svetovno važnem opravku v Kanadi, ga je pa nadomestoval prijazen Glavič iz Clevelanda. Je tudi izvrsten brivec. Samo to ga je nekaj motilo, ker nosimo moški tukaj drugačno modo na glavi kot v Clevelandu. Mene naš John ostrizhe bolj po rusko tako, da ko stopim iz brivnice ljudje mislijo, da je Stalin že v Ameriki. Samo brk mi še manjka. Doma mi pa pravijo, da sem fest fant in tak kot kak ljubljanski študent, ki mi lasje tako lepo pokonci stoji.

Pa ne smete misliti, da je prišel Glavičev brivec nalašč nadomestovat našega Johna. Bil je ravno na počitnicah pri prijaznih Stimačevih na Dayton Rd., pa je gredeč še malo postrigel in počesal v brivnici, dabi se mu roke ne bi odvadile

škarij in glavnika. K Stimačevim ljudje radi pridejo, saj so tako prijazni, kar se da. Se reče, saj tod okoli smo vsi prijazni in da bi se še kaj več takih naselilo tod okrog. Prav na Hubbard Rd. v naši lepi vasi je zdaj napredaj lepo posestvo. Vse udobnosti so tam in to ob gladki cesti, po kateri se peljete kot po maslu. Radi bi videli, da bi to posestvo kupila kaka slovenska družina, če jo, seveda, to veselji. Nekaterim se zdi posestva tukaj predraga, toda zapomnijo naj si da cena zemljiščem tukaj okrog ne bo padla, ampak bo še rasla. To ni kaka farmarska naselbina, ampak je vse bolj po mestno, zraven smo pa na lepem deželskem zraku v prosti naravi.

Tovarne rastejo tukaj vse naokrog in vedno se odpirajo nova dela. Kjer se pa delo dobi se ljudje radi naselijo. V našem N. Madisonu zdaj gradijo novo poštno poslopje. Ker je vedno večji promet, je treba tudi večjega poslopja in bolj modernega, da odgovarja vsem potrebam. Kdor se pa namestava posvetiti farmarstvu, se mora temu privaditi. Nekdo je prišel meščan na farmo in je rekel da se bo pečal s kokoškami. Kupil je v ta namen 50 kokoš in 50 petelinov, ker si je mislil, da mora biti vse na pare in da mora imeti putka svojega moža. Pa se mu ni obneslo, ker je dosti potrošil za krmo, jajec pa ni bilo dosti. Pustil je vse skupaj in jo podurhal nazaj v mesto. Ni vedel, da putka, ki nimajo "njega", da bi jih motil, pridno neso jajčka.

Seveda, ljudje radi pogledajo po lepo obdelanem polju in vinogradih, ko se pripeljejo iz mesta. Ne vedo pa, da se je treba za to ubijati, kopati plevel na vse mile viže. Dostikrat se le z veliko težavo kaj pride dela za živež. To se pravi, saj jaz o tem ne vem dosti, ker rad prepustim take skrbi našim domačinom, sam pa živim kot v raj in se sprehajam med cveticami kot bi bil v paradizu. Meni tako najbolj prija, bi rekli, pa sam ne vem zakaj.

Danes, ko pišem te vrstice, je vse tako blaženo. Toplo ravno prav in v mojo pisarno pihlja prijazna sapica, kot bi me nebeški angelci božali. Ko grem pa ven, si sežujem čevlje in hodim po mehki travici kot bi se sprehajal po najlepših preprogah. S tem si nekaj prihranim na čevljih za mrzle

zimskie dni, pa nogam ustrezem, da se prsti razgibljejo. Aha, mrzli zimski dnevi bodo pusti in dolgočasni, da ne bo za nikamor. V mestu se boste zabavali in veselili na vse načine, tukaj bomo pa za pečo čepeli in se grel. No, ja, da se ne bi včasih malo pogreli tudi na znotraj, če nam ga bo Bog kaj dal.

Pa naj zadostuje za danes, bom pa še drugič katero rekel. Pozdravljeni vsi skupaj.

Frank Leskovec.

V Euclidu bo v nedeljo nekaj posebnega

Euclid, O. — Ni veliko slišati od našega društva "Napredok" št. 132 ABZ. Društvo je delovno, vendar bolj potihlo, pa zelo lepo napreduje. Skupnost in složnost, ki vladata pri našem društvu, je najboljši dokaz našemu društvu, je najboljši dokaz napredka. Naš tajnik, mlad ameriški Slovenec John Cecilie, je bolj tih v besedah, pa je toliko bolj deloven pri društvu. Le tako naprej, John!

Toda zadnje čase je pa le prišlo naše društvo "v jezike," kot pravimo. Zakaj pa? Zato, ker bomo obhajali pet in dvajsetletnico društv. obstanka. V ta namen se bo vršila velika prsolava. Ni sicer dolga doba 25 let, vendar imamo samo dva člana, ki sta še pri društvu kot ustanovitelja. Čestitamo jima in jima želimo, da bi dočkala tudi 50-letnico pri našem društvu. Prvi je poznani naš John Korenčič, ki je veliko pripomogel v teh letih do napredka pri društvu, saj je bil veliko let društveni uradnik. Druga je pa Mrs. Jennie Žagar, ki je tudi ustanoviteljica.

Vidite, dragi član in članice, samo dva člana sta dočkala 25 let pri društvu. Koliko nas bo, ki bomo dočkali 50 let? Ne bomo o tem ugrabili, ampak bomo raje gledali, da bomo vsi, prvi vsi navzoči v nedeljo 1. sept. pri proslavi našega društva. Odbor je pripravil zelo lep in bogat program. Za telesne dobrote bodo pa skrbele naše izvršne kuharice, ki vam bodo pripravile fino večerjo, za pijačo bodo skrbeli moški, ker se me ženske na to toliko ne razumemo, saj veste kako je, za plesalce bo pa skrbel orkester Potkateers.

S programom bomo začeli ob 4 popoldne v Slovenskem društvu v našem domu na Recher Ave., Euclid, O. Naj bo vsak točno na mestu. Na svidenje in sestrski pozdrav!

Frances Medved.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

ne bo konca kot vidimo iz naslednje postavke.

KOMISIJA SOVRAŠTVA.

Iskanje novih zločincev proti državi bo v tej policijski državi stalo 3.241.000.

ODKOD DOHODKI?

Glavni dohodek jugoslovanske centralne vlade so monopoli, to je tobak, sol in podobno. To prinese 55.744.424.000 dinarjev. Drugi dohodki so iz državnih posestev in podjetij ter iz direktnih davkov.

VSE DEŽELE RAZEN SLOVENIJE IZKAŽUJEJO PRIMANJLJAJ.

Samo Slovenija bo imela več dohodkov kot izdatkov. Ta presežek gre v centralne. Druge dežele vse brez izjeme izkazujejo velike izgube. Bosna na primer ima izgubo 2.459.632.000 in črna gora ima skoraj petkrat toliko izdatkov kot dohodkov. Vse to bodo morale kriti druge dežele pri "izrednih" dohodkih.

IZZEMANJE KOT VČASIH.

Iz časopisov, ki so komunistični in vladni, vendar le sledi, da je v Sloveniji, bilo precej nejevolje proti temu, da Slovenija spet plačuje za druge. Tako je moral finančni minister napisati zagovor. Polič Zoran zagovarja to plačevanje za druge s tem, da morajo tiste republike, ki so bi-

le v petletni borbi manj prizadele pomagati onim, ki so bile bolj prizadete. S tem hoče povedati, da se Sloveniji primeroma dobro godi in da ni bila tako prizadeta kot so bile druge pokrajine Jugoslavije. Proračun, pravi, da upošteva potrebe, prizadetost in pogoje za čimprejšnjo pomoč skupnosti.

Zakaj so torej toliko govorili o neodvisni republiki Sloveniji, če pa ta niti ni neodvisna pri se, stavi svojega proračuna? Tudi to je eno velikih varanj komunističnega režima. Samostojnosti ni brez samostojnih financ.

Rečeno je, da bodo primanjkljaji kriti iz izrednih dohodkov. Odkod bodo ti? Spet bo pri izrednih davkih morala plačati Slovenija po sorazmerju.

"LJUSKI ODBORI." — Stroški in dohodki "ljudskih odborov" ali nekdanjih občin so upoštevani v celotnem proračunu Slovenije. Glavni dohodek ljudskih odborov so doklade k dohod. Čez polovica stroškov ljudskih odborov gre za vzdrževanje novega uradništva.

GLAVNI IZDATEK republike Slovenije so spet osebni izdatki. Republika ima 14.475 uslužbencev, ki stanejo 815 milijonov dinarjev. Za stvarne izdatke gre pri republiki sami le 282 milijona dinarjev. V tem niso

šteti uslužbenci pri raznih državnih podjetjih! V komunistični državi je pač treba plačevati in vzdrževati ogromno število agitatorjev.

TA PRORACUN NAM POVE predvsem z vsjo jasnostjo, da je bilo govorjenje o neodvisni Sloveniji navadno sleparstvo za zunanji svet. Pove nam, da so slovenski kraji spet molzna krava za komuniste iz južnih krajev. Govori nam dalje jasno, da so vso Jugoslavijo spremenili v militaristično policijsko državo, kjer mora ljudstvo delati za vzdrževanje svojih policajev, ovaduhov in za veliko vojsko maršala Tita. Čim več bo moral narod plačevati za češčenje svojega maršala, tem prej bo sit tega hlapčevanja. Jugoslavija ni Rusija.



Blažanova Mica je komandirala svojo našo vas. Pa kaj samo našo, vso sosesko je hotela imeti pod svojim jezikom. Kdor se ji je zoperstavil, je bil revež in veliko je moral prestati hudega, ker Mica ga je obrala do samih golih-kosti. Hišo je imela po srečnem naključju ravno konca vasi tako, da ni mogel nihče v vas, pa nihče ven, da ga ne bi Mica videla, sprejela z očmi in ga s primernim samogovorom poslala po njegovih opravkih. Bog ji daj dobro, saj drugače ni bila napačna in še hudo verna zraven. Bog ne daj, da bi kateri fantov zakašljali doli pod korom, pa da bi se mu katera oglasila tam z ženskega oddelka. Mica je poznala vsako štimo in tista dva sta jih potem slišala radi svoje zračne pošte od srca do srca, pa še v hiši božji.

Nekdo si je Blažanova Mica vtepla v glavo, da bo spravila na pravo pot Šuštarjevega očeta, ki so se ji zdeli vse preveč posvetili v mladih letih. Pa sta se hudo sporekla radi tega. Saj oče niso bili hudobni, samo radi so se norčevali iz človeka in še posebno Blažonovo Mico so imeli na piki, ki se jim je zdelo vse preveč diktatorska na naše demokratski Menišiji.

Nekega dne se ji nudi prilika, da prime očeta v roke, ko so šli ravno z žage.

"Ti, Šuštar, sem malo stopi, se bova nekaj pomenila," je Mica ukazala in očeta tako pogledala, da si niso upali odreči.

"Kaj pa takega, Mica? Sakrilinc, pa ne, da bi gledala za kakšnim fantom in bi me rada za mešetarja," jo podražijo oče veselo. Šuštarjev oče so vedno mislili in govorili naravnost in so vedeli, da bodo te besede pri Mici veliko zalegle. Ta je res kar poskočila, ker nihče je ni mogel bolj razdražiti, kot če ji je kdo nagajal, da ni mogla nobenega vjeti, kar ji jaz absolutno nič ne zamerim. Če je prej mislila, da bi Šuštarjevega očeta prijela bolj nalahko, je zdaj to strategijo opustila in ga trdo prišla:

"Šuštar! Po moji misli ti nisi zadosti krščanski. Se reče, saj te vidim v cerkvi, pa nisi poseben zbran; vse preveč misliš na denar. Kaj te nič ne prime, da je Odršenik umrl zate, da bi ti rešil dušo?"

"Ne vem, kako bi rekli," hočejo oče nekoliko podražiti misijonarko, "saj me ni poznal, zakaj bi zame umiral."

To so bile za Micina ušesa pa že kar bogokletne besede, pa mu vsa razjarjena zabrusi:

"Saj imajo morda prav, Šuštar! Če bi te tako poznal, kot te poznamo mi, pa res ne vem, če bi šel zate v smrt."

Oče so se smejali in od tistega časa ga ni poskušala Mica nikdar več spreobrniti. Pa nič zato, ker kolikor sem jaz Šuštarjevega očeta poznal in kolikor sem poznal Blažonovo Mico, sta oba dajala prav lahek odgovor na onem svetu. Če se bom jaz tako lahko izmazal, bom sam sebi v roko segel, bi rekli.

V planinah

ZGODBA — Spisal Stanko Canjkar

Gospod sodnik ni vedel, kaj ga je tako zgodaj zvalilo iz postelje. Morda jutranja svetloba, ki je nobeni okenski zastori niso motili. Ali pa samo slaba postelja? Mogoče misel na prejšnji dan. Veselje ne nadnega srečanja, razgovori in prijetno tovarštvo mlade gosposdične. Ko je razprostrl roke na verandi pred kočjo, je bilo še prav zgodnje jutro. Zrak je bil svež čist in hladen. Od gospodarskih poslopj, iz kuhinje in z dvorišča je bilo čuti navzočnost ljudi, ki so vstajali, čeprav nisi mogel nikogar videti.

Gospod sodnik je zavlil proti gozdu, koder sta prejšnji večer šla s tujo gosposdično sprehod. Vse je bilo nedotaknjeno in čisto. Vsak spomin je ostal svetel in živ. Nobene ni očitil in bolel, kakor boli spomin na motno veselje, ko je razum zopet dobil svobodo, ki jo je strast ohromila.

Premišljeval je, kaj naj storijo z današnjim dnevom. Kako ga naj uporabi in uredi. Ali mu naj da kakšen poseben cilj. Ali pa ga naj prepusti igri božje usode, ki bo vse prav uredila? Vedel je, da se načrti radi ponesrečijo in skvarijo. Kar smo z veseljem in s pomembno voljo urejevali, se namerad zdrobi v celo vrsto razčaranj. Najlepše je, ako je življenje samo za režiserja. Saj tudi iz tega včasih ni nič, a vsaj očitkov in razočaranj ni. Sodnik obstane. Na travničku ob gozdu zagorelo dekle kosi travo. V bližini stoji samokolnica z grabljami. Gospod sodnik zavije preko travnika, da pogleda to edino zanimivo travo. Trava je rosna in čevlji bodo vsi mokri. Pa kdo bo ni vse to gledal? Gospod sodnik je zopet nekje v svoji mladosti. Hodi preko travnikov v domači vasi in si polglasno prepeva. Dekle, ki kosi travo, je morda njegova sestra. Ali pa sosedova Francka, ki se mu še vedno povrača v spominih.

"Dobro jutro!"

"Dobro jutro, gospod sodnik! Močno zgodnji ste. Ali niste mogli spat?"

"Dobro sem spal. Zakaj bi bilo prezgodaj? Za vas pa ni?"

"O, zame," se čudi dekle. "Zame ne sme biti prezgodaj. Delo kliče."

"Vas kliče delo, mene je poklicalo sonce. In sedaj se lahko oba smejeva tistim, ki so jutranjo zarjo zaspali."

"Ali ste tudi vi prišli, obćudovat sončni vzhod?"

"Tudi. Še bolj pa se čudim vam."

"Meni? Zakaj?"

"Ker mislite, da znate kositi, da ne znate."

"O, slabo ste me pohvalili. Sicer pa je to delo za moške. Zaradi njihove lenobe ga moram pač jaz opravljati."

"Zakaj me niste poklicali, ko ste videli, da nimate dovolj klajev?" se šali gospod sodnik.

"Saj nisem mislila vas."

"Koga pa?"

"Oskrbnika."

"Vseeno. Ali naj vam pokazem, kako se kosi?"

"Le dajte. To sem vadovedna, kako se boste postavili."

Dekle da koso mlademu gosposdu, ki ni videti vajen takega dela.

"Saj vem, kako bo," pravi hudomušno. "Če ne bo šlo, bo kosa kriva."

"Bomo videli. Najprej je treba to reč nabrusiti."

Gospod sodnik brusi koso. Potem kosi. Dekle gleda in se prav zares čudi.

"Pa res znate. Bo kar kmalu dovolj. Sicer bo preveč vožnje."

Potem pograbit in naložita. "Preveč sva nakosila," meni dekle.

"Oh, to je malenkost," pravi sodnik in preizkuša težo nalo-

Pesmi begunca

Naslednja pesem je misel na dom, uničen po partizanih. Ko vidi fant rože v tujini, se spomni, kako je bilo doma.

Potonke.

Prav tako potonke na našem so oknu cvetele nekoč.

Po zidu se belem so nageljnove kite se splele v obroč ... o da, nekoč ...

Potem so potonke v plamenih gorele vso noč.

Izdajalci

V naših dneh veliko pišejo in govore o izdajalcih. Žal, da pogostoma sramote za izdajalce najpoštenejše in najzvestejše ljudi, med tem, ko poveljujejo kot vzore take može in žene, ki so v resnici izdajalci svojega krščanskega doma, svojih domovine in Cerkev. Tako se pi čuditi, da mnogi sploh ne vedo več razločevati, kdo zasluži ime izdajalca in kdo ne — in kaj sploh ta beseda pomeni.

Ker želimo naše bralce o pomembnih rečeh poučiti ter jim poimje razbistriti, bi jim radi točno razložili, kdo je res izdajalec. V ta namen nekaj izdajalcev pokličimo v spomin iz zgodovine.

IZDAJALEC JUDA. — V velikem tednu je spet stopila prav živo pred nas grda podoba nejneprečnejšega Judo Iskarjota, ki je izdal Gospoda Jezusa Kristusa za 30 srebrnikov. Tega moža je bil Jezus izbral kakor ostalih 11 njegovih tovarišev za svojega apostola. Določil ga je, da postane eden prvih stebrov kraljestva božjega na zemlji. Zar to ga je imel vedno pri sebi, ga poučeval o svojih namelih in mu razodeval skrivnosti božjih nauk, ki jih je vprico njega potrjeval z nešteti čudeži. Poveril mu je celo posebno zaupno nalogo upravitelja apostolske zakladnice. Bil je torej mož, ki se je mogel ponasati s posebnim Jezusovim zaupanjem in prijateljstvom.

In kako je Judo plačal Gosposdu to prijateljstvo in zaupanje? — Položaj, ki ga je imel v apostolskem zboru, je iz pohlepa po denarju zlorabil v to, da je sovražnikom za sramotno nagrado izdal kraj, kjer se je Jezus s svojimi apostoli shajal, da bi ga oni mogli brze hrupa in kolikor mogoče tajno zgrabiti.

IZDAJALEC EFIALT. — Izdajalec imenujejo po Judu večkrat judeže, a pravimo jim tudi efialti — to pa po izdajalcu Grku Efialtu.

Ko je namreč hotel perzijski kralj Kserkses, leta 480 pr. Kr. osvojiti Grčijo, so se mu Grki postavili v bnan na Termopolskem prelazu. To posadko pod poveljstvom kralja Leonida so Kserksove čete divje napadale, a zaman, kazalo je, da se bo vsa njihova sila razbila ob

tem levjem braniku.

Tedaj se je našel izdajalec, ki mu je bilo ime Efialt. Ta je v upanju na veliko nagrado pokazal Perzom prehod po grozljivih poteh v hrbet Leonidovi vojski, ki je bila tako do zadnjega moža pobita.

OTROCI — IZDAJALCI. — Iz neke dežele, ki vodi že več desetletij najhujši boj zoper Boga in njegovo Cerkev, čeprav ne vedno enako nasilno, smo večkrat brali in slišali, kako se celo otroci v šoli vzgajajo kot borbni proti Bogu in njegovim vernikom. Ob času najbolj divjega preganjanja so dopovedali otrokom, kako zaslužno delo napravijo, ako svoje verne starše naznanijo oblastem. In resnično je bilo nešteto ljudi zaradi takih otroških ovadb pobitih ali pa izgnanih v najstrašnejša taborišča in na trdo prisilno delo. Take otroke — izdajalce so celo v časopisih poveljevali kot zaslužne za novi red. To ni nič čudnega v prečudni deželi, ki je edina v svetovni zgodovini postavila spomenik Judežu Iskarjotu.

KDO JE TOREJ IZDAJALEC? — Če iz navedenih primerov, ki splošno veljajo za grde vzorce izdajstva, posnamo bistvene znake, lahko določimo pravi pojem izdajalca in njegova sramotnega početja.

Predvsem označuje izdajalca napačen namen, ki je navadno sebičnost v obliki lakomnosti po blagu ali pa tudi zapekljan fanatizem. Zlezu namenu izdajalec neredko streže tudi z zlemi sredstvi in pomočniki. Odtod najgrša poteza na izdajalcu, ako za svoje nečedno delo zlorabi prednostno zaupanje, ki ga je užival v občestvu, zoper katero se obrača po svoji privrženosti; otrok n. pr. zoper svojo družino in starše, duhovnik zoper Cerkev in škofa, odličen rojak zoper svoj narod, prijatelj zoper prijatelja. Potemtakem bi utegnili določiti izdajalca takole: izdajalec je, kdor iz sebičnosti izrablja svoj položaj za to, da ljudi, s katerimi je zaupno povezan izroči krivični sovražnosti nasprotnih ljudi ali skupin. Ta točka je v sodobni družbi, ki je tako zelo zmešana in razvrana, posebno pomenljiva in zahteva tem več razjasnitve, čim bolj se vse vprek oznanjajo in vsiljujejo najusodnejše zmote in prevare družabnega sožitja.

Temeljna resnica je, da je vsa socialna oblast od Boga. Čim se katera oblast docela odtrga od Boga, ostane sama preta. Odtod nujno sledi, da mora biti osnova vsakemu družabnemu redu božja postava, Victory bonde in znamke.

naravna, ki je vodilo vsemu človeštvu, kristjanom pa tudi pozitivno razodeta. Krivične so torej predvsem tiste oblasti, ki preganjajo ljudi zaradi nazorov ali dejanj, ki se ujemajo z božjimi ali cerkvenimi postavami ali pa jih te celo zahtevajo. Ovajati ljudi zaradi takih dejstev oblastem tiste vrste, je izdajstvo, ki je jako podobno Judeževemu in je očitno zelo velika pregreha.

Važno je torej v ocenjevanju izdajstva, da se razloči, ali je oblast, oseba ali skupina, kateri kdo koga ovadi, pravična ali ne. Nikakor namreč ni izdajalec, kdor pravični blasti naznani človeka, ki je s svojimi zlodejstvi človeški družbi škodljiv. Saj je vendar oblast za to tukaj, da čuva javni red in varnost državljanov. Če bi kdo lastnega brata ubijalca ali razbojnika izročil pravični oblasti, da obvaruje družbo škoda, bi nakakor ne bil izdajalec v slabem pomenu, ampak hvaln levreden mož, ki osebne koristi in družinsko čast žrtvuje skupnemu blagru. Seveda bo kristijan po evangelijskem nauku prej poskusil druga sredstva, n. pr. opomine in svarila, preden bo klical oblast.

Danes pa doživljamo, da komunistična partija s čredo pristavev, katere goni za sabo, jemlje v zakup vso pravico, vse poštenje in vso ljubezen do domovine. Kdor po svoji vesti služi domovini drugače, kot komunisti predpisujejo, je izdajalec, ker je menda komunizem edina rešitev slovenskega naroda. Ker pa imamo kristjani dno komunizem za najpogubnejšega sovražnika lakor vse družbe, tako še posebno našega malega naroda, zato je nujno, da nas komunisti in njih tisk vse vprek psujejo za izdajalce. Zgodovina pa ve povedati, da smo kristjani nesebično služili domovini, ko še komunistov nikjer ni bilo, ali pa so bili mnogi izmed njih zlasti na Primorskem — črni fašisti. In ko bo komunistični bahavi šunder že zdavnaj izginil, bomo slovenski kristjani pod vodstvom katoliške cerkve naprej v stoletja — slovenski narod.

Ta dejstva preudari in ne igraj se z besedo izdajalci! Saj bi bila obupna sramota za slovenski narod, ko bi imel med sabo toliko izdajalcev, kolikor mu jih hočejo naprtiti komunisti slovenskega rodu.

Izkusimo pa, da najrajši očitajo izdajstvo drugim prav tisti, kateri so sami vsak hip pripravljeni menjati prepričanje in zastavo ter druge izdajati za judežve groše.

Bodimo torej zvesti Bogu, Cerkvi, domovini, krščanskemu domu in vsem, s katerimi nas je božja previdnost združila v kako Bogu dopadljivo skupnost, delo in besedo izdajalstva pa pustimo nasprotnikom.

Tako je 2. maja zapisal katoliški tednik "Slovenski Primorec," ki izhaja v Gorici.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Telefonska družba je trenirala delavce

Western Electric Company, ki izdeluje enote za Bell sistem bo kmalu zaključila čakalno listo za telefone v Ohio in drugod. Več tisoč posebno treniranih delavcev bo k temu odgovorilo. Po deželi je bilo 200 takih natečajev, med temi po dva v Clevelandu in Toledo, po eden v Columbusu, Daytonu, Cincinnatiju in Akronu.

Po tem programu je dobil vsak delavec po 2 tedna treninge, predvsem v instalaciji, potem pa v napeljevanju žice, čitanju načrtov ter druge tehnične vede o tem delu.

Telefonskih delavcev bo sčasoma do 25.000, dočim jih je bilo ob koncu vojne z Japonci komaj 3.000. Največ teh jih je veteranov, katerih so mnogi že dobili tozadevne vaje pri armadi.

Lekarnar Weinberger je bil imenovan

Columbus, O.—Adolf Weinberger iz Clevelanda, ki ima celo vrsto lekarn, je bil po senatu imenovan v državni lekarniški odbor do 31. marca 1951. Senator Wm. Boyd je ime novanje podpiral.

Fight Polio



Help keep your community clean. Waste and exposed garbage may be sources of infection.

MALI OGLASI

Za 1 družino
Naproday je hiša za 1 družino, 6 sob s kopalnico, garaža. Vprašajte na 621 E. 125 St. po 5. uri popoldne. (169)

Stanovanje iščejo
Mirna družina išče stanovanje za 3 odrasle, 4 ali 5 sob. Kdor ima kaj primerne naj pokliče MU 1719. (169)

HISE NAPRODAY
Za 2 in 1 družino z 2 garažama na Hecker Ave. Cena \$12.500.
Za 2 družini s 3 garažami, \$6.500.
Za 2 družini na E. 55. St. \$5.800.
Za 2 družini na E. 75. St. \$9.800.
Delikatna trgovina za \$5.500.
A. J. Salettel EX 4808
Lynch Realty



V BLAG SPOMIN
ENAJSTE OBLETNICE SMRTI NAŠE BLAGOPOKOJNE IN LJUBLJENE MATERE

MARY ŽURGA

ki je za vedno v Bogu zaspala dne 27. avgusta 1935.

Ljuba, draga in nezabna mati! Ze polnih enajst let rahljamo zemljo na Tvojem prezgodnjem grobu, naša očesa rose livado in rušo, pod katero počiva Tvoje plemenito materinsko srce. Pred 7. leti je legel k večnemu počitku Tvoj soprog in naš nezabni oče. V globoki tugi in žalosti Vama kličemo: Bog Vama daj večni počitek do angelškega klica k vstajenju!

Žalujoci:

OTROCI in SORODNIKI
Cleveland, O., 27. avgusta 1946.

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Tudi izkušeno žensko za pecivo

Delo je v čisti, zdravi okolici
Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se prijavijo

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company
soba 901
700 Prospect Ave.

MOSKI ZA
Vertical and Horizontal Boring Mills.
Lathe Hands.
Planer Hands for Large Tools.
Plača od ure.
KILBY MFG.
E. 49 St. in Lakeside Ave. (171)

Za prekladanje tovara
Nickel Plate tovarno skladišče
E. 9. St. in Broadway
Plača 93¢ na uro
Čas in pol za na 8 ur.
Zglasite se pri
Mr. George J. Wulff

Nickel Plate R. R. Co.
E. 9th & Broadway (171)

Moške se sprejme

Za delo v mlekarini; ugodni delovni pogoji, plača od ure. Zglasite se v Employment Office

Telling-Belle Vernon Co.
3740 Carnegie Ave. (173)

MALI OGLASI

Sobe išče
Moški išče 2 neopremljeni sobi; kdor ima kaj primerne, naj pušti naslov v upravi tega lista. (168)

Furnezi

Novi furnezi za premog, plin, olje, gorko vodo ali paro.
Resetting \$15 — čiščenje \$5
premenjamo stare na plin ali olje
Thermostat
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo slovensko (x)

POPRAVA RADIJEV LEDENIC PRALNIKOV ELEKTRIČNE POTREBŠČINE

Vse delo garantirano
Mi pridemo iskat in pripeljemo nazaj.
Pod novim vodstvom
Točna postrežba.

ST. CLAIR APPLIANCE CO.
7502 ST. CLAIR AVE.
EN 7215

JOHN ZULICH INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.

1Yanhoe 4221
18115 NEFF ROAD



Konji za angleškega kralja. — Nizozemska kraljica Wilhelmina, leva na sliki poleg nje pa je angleški kralj George. Ogledujeta si konje, katerih 36 je podarila angleškemu kralju kot dokaz prijateljstva. 30 teh konj je črnih, ostalih šest pa je "Windsor Grays" za kraljevo kočijo. Slika je bila posneta na dvorišču Buckingham palače v Londonu.

Poslednji dnevi Pompejev

ROMAN

"Bog je pravičen in ne zapusti svojih stvari zaradi njihovih človeških slabosti. Bog je milostljiv in preklinja samo grešnike, ki se ne kesajo."

"Meni se zdi, da me je udarila božja jeza z neko hipno steklostjo — z neko nenaravno besnostjo, ki je človeška sredstva ne morejo vzbuditi."

"Na svetu so hudobni duhovi," je odgovoril nazareneec boječe, "kakor vladata v nebesih Bogin njegov Sin. Ker ti teh dveh ne pripoznaváš, so te morda dobili oni v oblast."

Glavk ni odgovoril. Oba sta molčala nekoliko minut. Naposled je spregovoril Atenec s tihim, napol upirajočim se glasom: "Ali veruješ ti, kristjan po svoji veri, v neumrljivost duha — in da se tisti, ki so se tukaj ljubili v večnosti zopet združijo, — da se ondi naše dobro ime očisti dolžitev, ki so ga na tem svetu neopravičeno omadeževale?"

"Če v to verujem, Atenec? — Ne le, da to samo verujem, ampak to tudi — vem! Prav ta blažena gotovost me zdaj drži pokoncu. — O, Cilena," je nadaljeval Olint strastno, "nevesta mojega srca, uropana mi v prvem mesecu zakona, ali te bom zopet videl, in to že za nekaj dni? — Pozdravljena bodi smrt, ki me povede v nebo in k tebi!"

V tem izbruhu človeškega čustva je bilo nekaj takega, kar je ubiralo v srcu Grka docela sorodno struno. Prvič je zdaj občutil večje sočutje s svojim tovarišem, nego le čut sotrpništva. Taval je k Olintu; v mnogih ozirih jako kruti Italci so bili v raznih drugih bolj popustljivi; verige so si rajši prihranili in dovoljevali takim žrtvam nekaj prostosti in družbe.

"Da," je nadaljeval kristjan s sveto vneto — "neumrljivost duha, vstajenje in zopetno združenje mrtvih, to so glavni nauki naše vere, to so tiste velike resnice, za katere je Bog, da bi jih oznanil in potrdil, bil križan in umrl. Nikakega bajnega Elizija ni, nikakega temnega Orka, ampak sjajna dedščina nebes samih je plačilo čednosti."

"Pa mi razloži svoje nauke in svoje nade," je dejal Glavk. Olint se ni obotavljal ustreči tej prošnji in, kakor se je pogosto dogajalo v prvi dobi krščanstva, je zasijal tudi tu sladek in blažen žarek v temo ječe, in njegovi tolažilni nauki so lajšali grozoto bližajoče se smrti.

SEDEMNAJSTO POGLAVJE Razmere se za Glavka izpremenijo

Nidija je prebila ure boleti in strahu, odkar je bila zopet zaprta v svoji čumnati.

Zozija se je menda bal, da bi ga zopet kako ne ukanila, zato je prišel k njej šele pozno drugo jutro. Postavil je le za jutrek prednjo in takoj zopet zaklenil duri. Dan je potekal, bil je isti, ko je imela biti proglašena obsodba Glavkova! Ona bi ga lahko rešila, ako bi bila svobodna. — Ker je to vedela in tudi čutila, da skoro gotovo ne bo mogoče pobegniti odtod, je sklenila, kljub temu ne obupati, marveč porabiti vsako priliko, ki bi se morda utegnila ponuditi. Premagala je vsa prekipelajoča čustva, krepčala se celo z jedjo in pijačo, da bi bila vedno pripravljena! Razmišljala je načrt za načrtom o begu, ali vsakega je morala opustiti. — Njeno edino upanje je ostal

Zozija, edino orodje, na katero je mogla računati. — Z vražo je hotel izvedeti, če si bo mogel kupiti prostost. Pravični bogovi, ali bi ga ne bilo mogoče podkupiti za ceno prostosti? — Ali ni ona sama dovolj bogata, da bi mu jo lahko kupila? Nosila je one dragocene zapestnice. Jonine darove, in tisto zlato verižico, ki je bila vzrok, kakor se vsakdo lahko še spominja, ljubosumnemu sporu z Glavkom, Hrepeneče je čakala na čas, ko bi imel Zozija zopet priti, ali ko je potekala ura za uro in nje ga ni bilo, je postala že nestrpna. Zgrabila jo je nekaka vročica. Nikakor ni več mogla prenašati samote, pa je začela kričati in silovito udrihati po vratih. Zozija je razkačen pritekla, da bi tako pomiril svoj ujetnico.

"Ho, ho, kaj pa je to" je dejal. "Ako boš še kričala, mlada sužnja, ti bom moral zopet zamašiti usta. Moja ledja bodo krvavela, ako te začuje moj gospodar." "Dobri Zozija, ne zmerjaj me! — Ne morem več strpeti, ne morem ostati sama tako dolgo; samota me plaši. Bodi tako dober in sedi malo k meni. — Ne, ne boj se, da bi skušala uteči; sedi na prag, a jaz se ne ganem s tega mesta."

Tak govor je Zozija rad poslušal; kajti pokramljal je rad tudi on sam. Uboga deklica se mu je smilila, ker ni mogla z nikomur klepetati. Sedel je na prag, naslonjen s hrbtom na vrata, in odgovoril: "Nisem neusmiljen in nimam nič proti temu, da malce pokramljava. Toda le nikakih zakletv, nikakih čarovnij več!"

"Ne, ne — povej mi, dobri Zozija, — kako pozno je že?"

"Kmalu bo noč; živina prihaja s paše."

Nidija je globoko vzdihnila. — "Kakšna je sodba?"

"Oba obsojena."

Nidija je zatrla izbruh groze. — "Res — res — mislila sem si že tako. Kdaj bo obsodba izvršena?"

"Jutri, v amfiteatru! Ako bi mi ne bilo treba ostati zaradi tebe doma, mala čarovnica, bi lahko šel tudi jaz z drugimi vred tje."

Nidija se je naslonila nazaj — ni mogla več prenašati — onesvestila se je. Tega pa Zozija ni opazil; kajti mračilo se je že; in bil je zatopljen v svoje misli. Neprenehoma je obžaloval, da ne bo mogel biti navzoč pri tako krasni igri, in to

žil je o krivici, da je moral Arbace prav njega izbrati izmed vseh sužnjev za njenega varuha. Predno je končal, je prišla Nidija z globokim vzdihljajem zopet k zavesti.

"Ti vzdihuješ, mala, da moram jaz toliko pogrešati; prav, tudi to je tolažba. Ako boš priznavala, kako drago moram plačevati to tvoje varstvo, bom tudi jaz bolj popustljiv s tabo."

"Zozija, koliko še potrebuješ, da si odkupiš prostost?"

"O, približno dva tisoč sestercij."

Bogovi bodite zahvaljeni! — Ne več? — Ali vidiš te zapestnice in to verižico — vse to je dvakrat toliko vredno. Dam ti jih, ako —"

"Ne tiraj me v skušnjavo! Jaz te ne morem izpustiti; kajti Arbace je strog in strašen gospodar! Kdo ve, če bi ne pital potem jaz rib v Sarnu? Ah, vse bogastvo mesta bi me ne poklicalo več v življenje! Bolje je ostati živ pes, kakor pa mrtev lev!"

"Zozija, tvoja prostost, — pomisli vendar! Pusti me le za urico venkaj! Ako me izpustiš o polnoči, bom pred dnevom zopet tukaj; celo z menoj lahko greš!"

"Ne," je odgovoril Zozija odločno, "nekoč neki suženj ni vršil povelja Arbacevega, pa niso nikdar več slišali o njem."

"Saj zakon ne daje gospodarju take oblasti nad sužnji!"

"Zakon je zelo ljubezniv, toda ne opravi dosti s to svojo prijaznostjo. Dobro vem, da ima Arbace zakon vedno na svoji strani. Ali bi me mogel zakon zopet obuditi v življenje, ako sem mrtev?"

Nidija je vila roki. — "Ali ni nobenega upanja več? — je jeknila obupana."

"Nikakega upanja za beg, dokler te Arbace sam ne izpusti."

"Prav torej," je nadaljevala Nidija. "Lahko bi mi pa odnesel vsaj pismo; zato te tvoj gospodar še ne bo ubil?"

"Komu bo pisano to pismo?"

"Pretorju."

"Ne, tega pa ne moram; potem bi moral iti za pričo, a sužnje zaslišujejo samo na mučilnici."

"Oprosti, zareklo se mi je! Nisem mislila pretorja, ampak neko drugo osebo, — veseljaškega Salusta."

"O, kaj pa imaš ti pisati njemu?"

"Bila sem Glavkova sužnja. On me je rešil prejšnjega krutega gospodarja in on edini mi je bil dobrotljiv, — a zdaj bo moral umreti. Bila bi srečna, ako bi mu mogla dokazati v tej strašni uri, da še bije zanj hvaležno srce. Salust je njegov prijatelj — on mi izpolni moje željo."

"Prepričan sem, da ne stori tega, Glavk pa bo danes in jutri mislil na druge reči, ne pa na slepo deklico."

"Človek," je dejala Nidija in

vstala, "ali hočeš biti svobodna? — Danes ti to še ponujam, jutri pa bo prepozno? — Nihče še ni ceneje kupil svoje svobode! Iz hiše vendar lahko greš, ne da bi te kdo pogrešal; saj boš odsoten komaj pol urice. In zaradi take malenkosti bi naj zapravil svojo svobodo?"

Zdaj je Zozija res padel v skušnjavo. Dekličina zahteva je bila sicer malo čudna, ali kaj to njemu mari! — Toliko bolje; saj je Nidijo lahko zaklenil. Ako bi tudi Arbace izvedel, da je bil nekaj časa odsoten bi to ne bil posebno veliko pregrešek za katerega bi mu prisodil le neznatno kazen. Ako bi pa stalo v Nidijinem pismu kaj več nego to kar je ona rekla — ako bi morda pisala o svojem ujetništvu, — kaj za to? Saj Arbace ni treba vedeti, da je on odnesel tako pismo. Na vsak način je bila nagrada velika, nevarnost majhna, skušnjava pa nepremagljiva. Nič ni več pomišljal, marveč je kar sprejel njeno ponudbo.

"Daj mi nagrado, pa takoj odnesem pismo! Toda čakaj, — ti si sužnja; saj imaš nikake pravice do teh dragocenosti!"

Vse to je samo last tvojega gospoda."

"To so Glavkovi darovi in on je moj gospod. Kako bi jih mogel kdaj zahtevati nazaj, in kdo ve, da jih imam?"

"Prav — prinesem ti papirus za pismo."

V nekoliko minutah je Nidija končala pismo, ki ga je pisala iz previdnosti v grškem jeziku. To je bil njen materni jezik, ki ga je tedaj znal vsak izobražen Rimljan. Previdno je ovila vrstico okoli zvitka in vozal zapečatila z voskom, a predno ga je izročila Zoziju, mu je rekla:

Favorites FOR SCHOOL!

RED GOOSE SHOES

For more than 35 years RED GOOSE SHOES have been the favorite of boys and girls everywhere. These shoes give a full measure of service resisting the hard usage to which juvenile shoes are subjected.

Make your next pair RED GOOSE

"HALF THE FUN OF HAVING FEET"

ZASTONJ
solske zvezke in svinčnike z vsakim nakupom čevljev.

MANDEL SHOE STORE
6107 St. Clair Avenue
poleg Grdina Shoppe

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

**članom in nečlanom
na zemljišča in posestva**

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

PRIJATEL RADIO and APPLIANCE SERVICE

Radije - Pralnice - Čistilce in drugo
Mi smo tako blizu kot je vaš telefon

EX 2680

1142 E. 66 St.

EX 3985

Od 2. pop. do 10 zveč. Mi garantiramo našo postrežbo.

DEKLETA IN ŽENE!

Za fine Sterling suknje, sute ali kožuhe, direktno iz tovarne po najnižjih cenah v Clevelandu na Will-Call, pokličite

BENNO B. LEUSTIG

1034 ADDISON RD.

Endicott 3426

1870

1946



NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrjeni in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt vzela iz naše srede našega dragega soproga in očeta

ANTON PINTAR

ki je po kratki in mučni bolezni preminul dne 23. julija 1946, v starosti 76 let. Doma je bil iz vasi Dob na Gorenjskem.

Po opravljeni sveti maši zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete je bil položen k večnemu počitku dne 27. julija 1946 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prav pristrčno zahvaliti Rev. Cimpermanu za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede. Enako hvala Msgr. Hribarju in Rev. Čelesniku za obiske v bolezni in za molitve v kapeli.

Našo iskreno zahvalo želimo izreči vsem prijateljem, ki so v zadnji pozdrav okrasili krsto s krasnimi vencii. Pristrčna hvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in blag pokoj njegove duše. Lepa hvala vsem, ki so ga prišli kropiti na mrtvaškem odru. Enako tudi vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba, ter ga spremili k večnemu počitku. Lepa hvala vsem, ki so dali avtomobile pri pogrebu na razpolago brezplačno.

Pristrčna hvala vsem, ki so nam bili v toliko pomoč in tolažbo, kakor tudi vsem, ki ste nam na eni drug način kaj pomagali in nam bili ob strani v teh žalostnih dneh.

Lepa hvala A. F. Svetek pogrebniemu zavodu za vso vljudno postrežbo in požrtvovalnost, ter tako urejeni pogreb.

Ti, predragi nepozabni soprog in oče, s tem se je končalo Tvoje zemeljsko trpljenje, preselil si se tja v kraj večnega mira. Mi Ti pa ob Tvojem svežem grobu želimo: spavaj mirno v hladni zemlji in plačilo večno uživaj.

Zalujoči ostali:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, O. 27. avgusta 1946.

Armadni Veterani!

OBRNITE VAŠE *MOS V DOBRO SLUŽBO

NOVE VIŠJE PLAČE SO ZDAJ V VELJAVI

Ako ste imeli eno gotovih armadnih Military Occupational Specialties se lahko sedaj vpišete v regularno armado po redu v skladnji z vašo izkušenostjo in izkušnostjo, pod pogojem, da se vpišete za tri leta ter v predpisanim času po vašem zadovoljivem vojaškem službovanju.

*Military Occupational Specialties

Prilika za napredovanje, dobro, stalno delo. Oskrbite si vse podatke pri najbližjem U. S. Army nabornem uradu ali postaji.

A GOOD JOB FOR YOU
U. S. Army
CHOOSE THIS
FINE PROFESSION NOW!

1268 Ontario St.
Cleveland, Ohio